

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
Agenția Națională de
Administrare Fiscală
Direcția Generală Regională a
Finanțelor Publice Timișoara
Serviciul Soluționare Contestații

Str. Gheorghe Lazăr, nr.9B
300081 Timișoara
Tel : 0256 499334
Fax : 0256 499332
E-mail: info.adm@dgfptm.ro

DECIZIA NR. 3895/796/26.11.2013

privind soluționarea contestației formulate de **dl. x** înregistrată
la Biroul Vamal x sub nr.x/03.09.2013

Serviciul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara a fost sesizat de D.R.V. Timișoara-Biroul Vamal de Interior x prin adresa nr.x/09.09.2013, înregistrată la D.G.R.F.P.Timișoara sub nr.x/13.09.2013, asupra contestației formulate de **dl. x** cu domiciliul în x, str.x, nr.x, jud.x.

Obiectul contestației formulate de **dl. x** îl constituie Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.x/31.07.2013, prin care a fost stabilită suma totală de **x lei** reprezentând:

- x lei - taxe vamale;
- x lei - dobânzi de întârziere taxe vamale;
- x lei - penalități de întârziere taxe vamale;
- x lei - accize;
- x lei - dobânzi de întârziere accize;
- x lei - penalități de întârziere accize;
- x lei - taxa pe valoarea adăugată;
- x lei - dobânzi de întârziere taxa pe valoarea adăugată;
- x lei - penalități de întârziere taxa pe valoarea adăugată.

De asemenea, prin contestația formulată dl.x se îndreaptă și împotriva Procesului verbal de control nr.x/31.07.2013 emis de D.J.A.O.V. x.

Contestația este depusă în termenul legal prevăzut de art.207 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, este autentificată prin semnatura și ștampila reprezentantului legal, care a depus în acest sens împuternicirea avocațială în original.

Constatând că, în speță, sunt întrunite dispozițiile art.205, art.206 și art.209 alin. (1) lit. (a) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice

Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații este legal investită să soluționeze contestația formulată.

I. Prin contestația formulată dl. x se îndreaptă împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.x/31.07.2013 și a Procesului verbal de control nr.x/31.07.2013, solicitând exonerarea de la plată a sumei de x lei reprezentând drepturi vamale, pe care o consideră ilegală și netemeinică.

Contestatorul precizează că depus plângere împotriva procesului verbal de contravenție seria x nr.x prin care a fost amendat și s-a confiscat cantitatea de 100 pachete țigări. Astfel, până la judecarea de către instanța de judecată a plângerii contravenționale, contestatorul susține că nu este legal să se calculeze accize, TVA, taxe vamale și penalități pentru această cantitate de țigări indisponibilizată.

Dl. x susține că nu cunoaște modul de introducere în țară a acestor țigări, că a fost legal sau ilegal, astfel că nu poate fi obligat la plata accizelor, TVA-ului și penalităților aferente acestei cantități de țigări, nefiind debitor conform art.224 alin.(3) din Legea nr.86/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Contestatorul precizează că a fost cumpărător de bună credință și a achiziționat țigările din zona pieței agroalimentare din cartierul Zona x a localității x, de la persoane care vând acest gen de produse. Totodată, precizează că a achiziționat această cantitate de țigări fiind fumător, atât el cât și fii săi, și întrucât este pensionar nu își permite să fumeze țigări scumpe.

În susținere, dl. x invocă Decizia nr. x (61) din 24.09.2007, publicată în Monitorul Oficial nr.274/07.04.2008 a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

II. Organele vamale din cadrul Direcției Județene pentru Accize și Operațiuni Vamale x au întocmit Procesul verbal de control nr.x/31.07.2013 și au emis Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.x/31.07.2013, prin care au stabilit în sarcina dl. x drepturi vamale în sumă totală de x lei reprezentând: x lei - taxe vamale, x lei - accize, x lei - TVA, precum și x lei - accesorii aferente acestor drepturi vamale.

Controlul s-a efectuat, la sediul D.J.A.O.V. x, urmare a Procesului verbal de predare-primire nr.x/24.01.2013 și a Procesului verbal de constatare nr.x/19.01.2013 al Serviciului Teritorial al Poliției de Frontieră/Biroul Combaterea Migrației Ilegale și Infracționalității Transfrontaliere. Controlul ulterior a cuprins activitatea desfășurată în data de 19.01.2013 de dl. x, rezultând următoarele constatări:

Din documentele puse la dispoziție de către Serviciului Teritorial al Poliției de Frontieră/Biroul Combaterea Migrației Ilegale și Infracționalității Transfrontaliere, respectiv Procesului verbal de constatare nr.x/19.01.2013, organele vamale au reținut faptul că în data de 19.01.2013 a fost oprit în trafic pentru controlul specific de frontieră autoturismul marca Volkswagen Golf, de culoare roșie, cu număr de înmatriculare x pe comunicația DN x ruta x, condus de x.

La control a fost descoperită cantitatea de 100 țigarete marca Fast de proveniență Republica Serbia. Pentru cantitatea de țigarete identificată, proprietarul nu a deținut nici un fel de documente de proveniență și nici documente privind declararea acestora la intrarea în Comunitate și plata drepturilor vamale de import.

Având în vedere prevederile art.38 alin.(1), alin.(2) și alin.(4) și prevederile art.40 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, coroborate cu cele ale art.64 alin.(1) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, organele vamale precizează că persoanele fizice sau juridice au obligația să prezinte

biroului vamal mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Comunității. Potrivit prevederilor art.66 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, mărfurile care intră pe teritoriul vamal al României se prezintă la biroul vamal de persoana care le-a introdus.

De asemenea, organele vamale arată că prevederile articolelor 223-227 Cap.II „Nașterea datoriei vamale”, coroborate cu prevederile art.256 alin.(1) lit.d) și alin.(2) Cap.IV „Stingerea datoriei vamale” din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, preiau în legislația națională dispozițiile art.202 și art.223 din R(CEE) nr.2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal Comunitar. Astfel, potrivit art.202 alin.(1) din Codul vamal comunitar - o datorie vamală la import poate să ia naștere prin introducerea ilegală pe teritoriul vamal al Comunității a mărfurilor supuse drepturilor de import, iar potrivit art.224 alin.(1) din Codul vamal al României – datoria vamală la import ia naștere și prin introducerea ilegală pe teritoriul vamal al României a mărfurilor supuse drepturilor de import.

Organele vamale precizează că, pentru cauza în speță, introducerea ilegală reprezintă orice introducere care încalcă prevederile art.38-41 din Codul vamal Comunitar, articole potrivit cărora reprezintă o introducere ilegală importul de mărfuri care nu respectă etapele prevăzute de Codul vamal. Astfel, potrivit art.38 alin.(1) din Codul vamal Comunitar mărfurile trebuie transportate fără încetare fie la biroul vamal desemnat, fie într-o zonă liberă. Totodată, conform prevederilor art.40 din Codul vamal Comunitar atunci când mărfurile sosesc la biroul vamal, acestea trebuie prezentate la acest birou vamal, iar potrivit art.4 pct.19 din același cod, prezentarea în vamă a mărfurilor este definită drept înștiințarea autorităților vamale, în maniera prevăzută, asupra sosirii mărfurilor la acest birou sau în oricare alt loc desemnat sau aprobat.

Organele vamale arată de asemenea că, în conformitate cu art.163 alin.(1) lit.c) din R(CEE) nr.2454/1993, modificat de R(CE) nr.2787/2000, în scopul stabilirii valorii în vamă a mărfurilor importate, în cazul mărfurilor transportate pe cale terestră, prin locul de introducere pe teritoriul vamal al Comunității se înțelege locul unde este situat primul birou vamal.

Prin urmare, organele vamale consemnează că, potrivit prevederilor art.202 din Codul Vamal Comunitar au făcut obiectul unei introduceri ilegale pe acest teritoriu mărfurile care, după trecerea frontierei terestre externe a Comunității, se găsesc pe acest teritoriu după trecerea de primul birou vamal, fără să fi fost transportate spre acel birou vamal și fără să fi fost prezentate în vamă, având drept rezultat faptul că autoritățile vamale nu au fost înștiințate de persoanele care își asumă răspunderea pentru executarea acestor obligații cu privire la introducerea mărfurilor respective.

Totodată, prevederile art.202 alin.(2) și alin.(3) din Codul Vamal Comunitar, stabilesc că o operațiune de import de mărfuri pe teritoriul vamal al Comunității care se desfășoară în condițiile descrise mai sus, determinată nașterea unei datorii vamale îndeosebi în sarcina persoanei care a efectuat un asemenea import chiar în momentul introducerii ilegale, și anume momentul în care este evident că nu au fost îndeplinite formalitățile prevăzute îndeosebi la art.38-41 din acest cod.

Astfel, introducerea ilegală și nașterea datoriei vamale au loc simultan. De asemenea, prevederile art.224 alin.(3) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare stabilesc că, debitorii sunt:

- “a) persoana care introduce ilegal mărfurile în cauză;
- b) orice persoană care a participat la introducerea ilegală a mărfurilor și care știa sau ar fi trebuit să știe că o astfel de introducere este ilegală;
- c) orice persoană care a cumpărat sau a deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că acestea au fost introduse ilegal.”

De asemenea, potrivit art.206⁴¹ din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, țigaretile sunt supuse obligatoriu marcării de timbre și pot fi importate pe teritoriul României numai în conformitate cu dispozițiile prevăzute de secțiunea a 14-a din Codul fiscal și normelor de aplicare a acestuia, precum și cu respectarea procedurilor prevăzute de legislația vamală.

Astfel, prin introducerea în țară a cantității de 100 pachete de țigarette marca Fast timbrate cu timbru sârbesc, fără a le prezenta la biroul vamal, în sarcina dl. Ilie Miloș s-a născut o datorie vamală.

Organele vamale, având în vedere prevederile art.237 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, precum și datele puse la dispoziție de către Inspectoratul Județean al Poliției de x, au stabilit faptul că nașterea datoriei vamale a avut loc în data de 19.01.2013, în sarcina dl. x fiind calculate drepturi vamale suplimentare, astfel:

- taxe vamale de import în sumă de x lei;
- accize în sumă de x lei, potrivit art.176 alin.(1), art. 206² lit.a) și pct.71 alin.(1) lit.c), art.206⁵ lit.b), art.206⁶ alin.(1), art.206⁷ alin.(1) lit.d), art.206⁸ alin.(1) lit.d), art.206⁹ alin.(1) lit.d), art.206⁶³ alin.(4) și art.218 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- TVA în vamă în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.136, art.139 și art.157 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, organele vamale au procedat la calculul dobânzilor de întârziere în sumă de x lei de la data exigibilității acestora, în conformitate cu prevederile art.119 și art.120 din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu aplicarea cotei de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere, începând cu data de 19.01.2013 până la data de 31.07.2013.

Totodată, organele vamale au calculat penalități de întârziere în sumă de x lei în conformitate cu prevederile art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

III. Luând în considerare, motivele invocate de contestator, documentele existente la dosarul cauzei, precum și actele normative în vigoare invocate de organele vamale, se rețin următoarele:

Cauza supusă soluționării Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații este dacă dl. x datorează drepturile vamale stabilite prin decizia contestată, în condițiile în care organele vamale au stabilit că deținerea și transportul ilegal a țigaretelor nemarcate corespunzător, fără a le prezenta la biroul vamal, în sarcina acestuia s-a născut o datorie vamală, procedând la calculul drepturilor vamale suplimentare și a accesoriilor aferente.

În fapt, organele vamale, din documentele puse la dispoziție de către Serviciului Teritorial al Poliției de Frontieră/Biroul Combaterea Migrației Ilegale și Infraționalității Transfrontaliere, respectiv Procesului verbal de constatare nr.x/19.01.2013, au reținut faptul că în data de 19.01.2013 a fost oprit în trafic pentru controlul specific de frontieră autoturismul marca Volkswagen Golf, de culoare roșie, cu număr de înmatriculare x pe comunicația DN x ruta x, condus de x.

La control a fost descoperită cantitatea de 100 țigarette marca Fast de proveniență Republica Serbia. Pentru cantitatea de țigarette identificată, proprietarul nu

a deținut nici un fel de documente de proveniență și nici documente privind declararea acestora la intrarea în Comunitate și plata drepturilor vamale de import.

Organele vamale consemnează că, potrivit prevederilor art.38 alin.(1), alin.(2) și alin.(4) și prevederile art.40 din Regulamentul (CEE) nr.2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal comunitar, coroborate cu cele ale art.64 alin.(1) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, persoanele fizice sau juridice au obligația să prezinte biroului vamal mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Comunității, și potrivit prevederilor art.66 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, mărfurile care intră pe teritoriul vamal al României se prezintă la biroul vamal de persoana care le-a introdus.

De asemenea, organele vamale arată că prevederile articolelor 223-227 Cap.II „Nașterea datoriei vamale” coroborate cu prevederile art.256 alin.(1) lit.d) și alin.(2) Cap.IV „Stingerea datoriei vamale” din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, preiau în legislația națională dispozițiile art.202 și art.223 din R(CEE) nr.2913/1992 al Consiliului din 12 octombrie 1992 de instituire a Codului vamal Comunitar.

Astfel, potrivit art.202 alin.(1) din Codul vamal comunitar - o datorie vamală la import poate să ia naștere prin introducerea ilegală pe teritoriul vamal al Comunității a mărfurilor supuse drepturilor de import, iar potrivit art.224 alin.(1) din Codul vamal al României – datoria vamală la import ia naștere și prin introducerea ilegală pe teritoriul vamal al României a mărfurilor supuse drepturilor de import.

Organele vamale precizează că, pentru cauza în speță, introducerea ilegală reprezintă orice introducere care încalcă prevederile art.38-41 din Codul vamal Comunitar, articole potrivit cărora reprezintă o introducere ilegală importul de mărfuri care nu respectă etapele prevăzute de Codul vamal. Astfel, potrivit art.38 alin.(1) din Codul vamal Comunitar mărfurile care sunt introduse pe teritoriul vamal al Comunității trebuie transportate fără întârziere fie la biroul vamal desemnat, fie într-o zonă liberă. Totodată, conform prevederilor art.40 din Codul vamal Comunitar atunci când mărfurile sosesc la biroul vamal, acestea trebuie prezentate la acest birou vamal, iar potrivit art.4 pct.19 din același cod, prezentarea în vamă a mărfurilor este definită drept înștiințarea autorităților vamale, în maniera prevăzută, asupra sosirii mărfurilor la acest birou sau în oricare alt loc desemnat sau aprobat.

În conformitate cu art.163 alin.(1) lit.c) din R(CEE) nr.2454/1993, modificat de R(CE) nr.2787/2000, în scopul stabilirii valorii în vamă a mărfurilor importate, în cazul mărfurilor transportate pe cale terestră, prin „locul de introducere pe teritoriul vamal al Comunității se înțelege locul unde este situat primul birou vamal.”

Prin urmare, organele vamale consemnează că, potrivit prevederilor art.202 din Codului Vamal Comunitar au făcut obiectul unei introduceri ilegale pe acest teritoriu mărfurile care, după trecerea frontierei terestre externe a Comunității, se găsesc pe acest teritoriu după trecerea de primul birou vamal, fără să fi fost transportate spre acel birou vamal și fără să fi fost prezentate în vamă, având drept rezultat faptul că autoritățile vamale nu au fost înștiințate de persoanele care își asumă răspunderea pentru executarea acestor obligații cu privire la introducerea mărfurilor respective.

Totodată, prevederile art.202 alin.(2) și alin.(3) din Codul Vamal Comunitar, stabilesc că o operațiune de import de mărfuri pe teritoriul vamal al Comunității care se desfășoară în condițiile descrise mai sus determină nașterea unei datorii vamale îndeosebi în sarcina persoanei care a efectuat un asemenea import chiar în momentul introducerii ilegale, și anume momentul în care este evident că nu au fost îndeplinite formalitățile prevăzute îndeosebi la art.38-41 din acest cod. Astfel, introducerea ilegală și nașterea datoriei vamale au loc simultan.

Iar, în conformitate cu dispozițiile art.224 alin.(3) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, debitorii sunt: persoana care introduce ilegal mărfurile în cauză; orice persoană care a participat la introducerea ilegală a mărfurilor și care știa sau ar fi trebuit să știe că o astfel de introducere este ilegală; orice persoană care a cumpărat sau a deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că acestea au fost introduse ilegal.

De asemenea, organele vamale precizează că, potrivit prevederilor art.206⁶1 din Legea nr.571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare, țigaretile sunt supuse obligatoriu marcării și pot fi importate pe teritoriul României numai în conformitate cu dispozițiile prevăzute de secțiunea a 14 – a din Codul fiscal și normelor de aplicare a acestuia, precum și cu respectarea procedurilor prevăzute de legislația vamală.

Astfel, prin introducerea în țară a cantității de 100 pachete de țigarette marca Fast timbrate cu timbru sârbesc, fără a le prezenta la biroul vamal, în sarcina dl. Ilie Miloș s-a născut o datorie vamală.

Organele vamale, având în vedere prevederile art.237 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, precum și datele puse la dispoziție de către Inspectoratul Județean al Poliției de Frontieră Caraș-Severin, au stabilit faptul că nașterea datoriei vamale a avut loc în data de 19.01.2013, în sarcina dl. x fiind calculate drepturi vamale suplimentare, astfel:

- taxe vamale de import în sumă de x lei;
- accize în sumă de x lei, potrivit art.176 alin.(1), art. 206² lit.a) și pct.71 alin.(1) lit.c), art.206⁵ lit.b), art.206⁶ alin.(1), art.206⁷ alin.(1) lit.d), art.206⁸ alin.(1) lit.d), art.206⁹ alin.(1) lit.d), art.206⁶³ alin.(4) și art.218 alin.(2) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare;
- TVA în vamă în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.136, art.139 și art.157 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, organele vamale au procedat la calculul dobânzilor de întârziere în sumă de x lei și penalități de întârziere în sumă de x lei, în conformitate cu prevederile art.119, art.120 și art.120¹ din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, prin aderarea la Uniunea Europeană, România a adoptat prevederile legislației europene în domeniul taxelor vamale, respectiv Regulamentul CEE nr.2913/92 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului vamal comunitar și Regulamentul CEE nr.2454/1993 al Comisiei din 02.07.1993 privind dispozițiile de aplicare a Regulamentului CEE nr.2913/92 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului vamal comunitar.

Art.38 alin.(1) și alin.(2) și art.40 din Regulamentul CEE nr.2913/92 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului vamal comunitar, precizează:

„Articolul 38

(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al Comunității sunt transportate fără întârziere de persoana care le aduce în Comunitate, pe traseul specificat de autoritățile vamale și în conformitate cu instrucțiunile acestora, în cazul în care aceste există:

(a) spre biroul vamal desemnat de autoritățile vamale sau către orice alt loc desemnat sau aprobat de acele autorități sau

(b) într-o zonă liberă, în cazul în care mărfurile sunt introduse în acea zonă liberă direct:

- pe cale maritimă sau pe calea aerului sau
- pe cale terestră, fără a trece într-o altă parte a teritoriului vamal al Comunității, acolo unde zona liberă se învecinează cu frontiera terestră dintre un stat membru și o țară terță.

(2) Orice persoană care își asumă răspunderea pentru transportul mărfurilor după ce au fost introduse pe teritoriul vamal al Comunității, printre altele ca urmare a transbordării, devine răspunzătoare pentru respectarea obligației prevăzute la alineatul (1). [...]

Articolul 40

Mărfurile care intră pe teritoriul vamal al Comunității sunt prezentate la vamă de către persoana care le-a introdus pe acest teritoriu sau, după caz, de către persoana care se ocupă de transportul mărfurilor după introducerea lor, cu excepția mărfurilor aduse cu mijloace de transport care doar tranzitează, fără întrerupere, apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al Comunității. Persoana care prezintă mărfurile menționează declarația sumară sau declarația vamală depusă în prealabil, pentru aceste mărfuri.”

Potrivit prevederilor art.64 alin.(1) și art.66 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, se precizează:

„Art. 64

(1) Mărfurile introduse pe teritoriul vamal al României sunt transportate fără întârziere de persoana care le aduce, în conformitate cu instrucțiunile autorității vamale, astfel:

a) către biroul vamal desemnat de autoritatea vamală sau în alt loc desemnat sau aprobat de aceasta;

b) spre o zonă liberă sau antrepozit liber, când mărfurile sunt destinate acestora.

Art. 66

Mărfurile care intră pe teritoriul vamal al României se prezintă la biroul vamal de persoana care le-a introdus sau, după caz, de persoana care își asumă răspunderea pentru transportul mărfurilor după ce au fost introduse, cu excepția mărfurilor transportate cu mijloace de transport care tranzitează, fără întrerupere, apele teritoriale sau spațiul aerian al teritoriului vamal al României. Persoana care prezintă mărfurile este obligată să menționeze declarația sumară sau declarația vamală depusă anterior pentru aceste mărfuri. ”

Din coroborarea prevederilor legale anterior citate, se reține că mărfurile care sunt introduse pe teritoriul vamal al Comunității trebuie transportate fără întârziere de persoana care le aduce fie la biroul vamal, fie într-o zonă liberă, iar atunci când mărfurile sosesc la biroul vamal, acestea trebuie prezentate la acest birou vamal, iar potrivit art.4 pct.19 din Regulamentul CEE nr.2913/92 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului vamal comunitar: ”Prezentarea mărfurilor în vamă reprezintă înștiințarea autorităților vamale, în materia prevăzută, asupra sosirii mărfurilor la biroul vamal sau în orice loc desemnat sau aprobat de autoritățile vamale.”

Totodată, art.202 din Regulamentul CEE nr.2913/92 al Consiliului din 12.10.1992 de instituire a Codului vamal comunitar, prevede:

“Art.202

(1) O datorie vamală la import poate să ia naștere prin:

- a) introducerea ilegală pe teritoriul vamal al Comunității a mărfurilor supuse drepturilor de import sau
- b) introducerea ilegală într-o altă parte pe acel teritoriu a unor astfel de mărfuri amplasate într-o zonă liberă sau antrepozit liber.

În sensul prezentului articol, introducerea ilegală reprezintă orice introducere care încalcă dispozițiile articolelor 38-41 și articolul 177 a doua liniuță.

(2) Datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile sunt introduse ilegal.

(3) Debitorii vamali sunt:

- persoana care introduce ilegal astfel de mărfuri;
- orice persoană care a participat la introducerea ilegală a mărfurilor și care știa sau ar fi trebuit să știe în mod normal că o astfel de introducere este ilegală;
- orice persoană care a dobândit sau deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în mod normal, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că ele au fost introduse ilegal.”

prevederi preluate și de art.224 din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, unde se stipulează:

“Art. 224

(1) Datoria vamală la import ia naștere și prin:

- a) **introducerea ilegală** pe teritoriul vamal al României a mărfurilor supuse drepturilor de import;
- b) introducerea ilegală a mărfurilor pe teritoriul vamal al României dintr-o zonă liberă sau antrepozit liber aflat pe teritoriul României. În sensul prezentului articol, introducerea ilegală reprezintă orice introducere care încalcă dispozițiile art.64-67 și art. 195 lit. b).

(2) **Datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile sunt introduse ilegal.**

(3) **Debitorii sunt:**

- a) persoana care introduce ilegal mărfurile în cauză;
- b) orice persoană care a participat la introducerea ilegală a mărfurilor și care știa sau ar fi trebuit să știe că o astfel de introducere este ilegală;
- c) orice persoană care a cumpărat sau a deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că acestea au fost introduse ilegal.”

În conformitate cu prevederile art.237 alin.(1) și alin.(2) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, se stipulează:

“Art. 237

(1) Cu excepția dispozițiilor contrare prevăzute în prezentul cod, cuantumul drepturilor de import sau export se determină pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale.

(2) Când nu este posibilă stabilirea precisă a momentului la care a luat naștere datoria vamală, data avută în vedere pentru stabilirea elementelor de taxare pentru respectivele mărfuri este aceea la care autoritatea vamală constată că mărfurile se găsesc într-o situație care determină nașterea datoriei vamale. Când autoritatea vamală deține informații pe baza cărora poate stabili că datoria vamală a luat naștere înainte de data constatării, cuantumul drepturilor de import sau de export se determină pe baza elementelor de taxare existente la momentul cel mai îndepărtat ce poate fi stabilit pe baza acelor informații.”

Iar, art.614 din H.G. nr. 707/2006 pentru aprobarea Regulamentului de aplicare a Codului vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, prevede:

“Art. 614

Dispozițiile prevăzute în reglementările vamale referitoare la tariful vamal și la plata drepturilor de import se aplică în mod corespunzător și pentru persoanele fizice.”

Astfel, se reține că datoria vamală se naște în momentul în care mărfurile sunt introduse ilegal pe teritoriul vamal al Comunității, iar debitorii în sarcina cărora se stabilește datoria vamală sunt: persoana care introduce ilegal mărfurile, orice persoană care a participat la introducerea ilegală a mărfurilor și care știa că o astfel de introducere este ilegală, precum și orice persoană care a cumpărat sau a deținut mărfurile în cauză, și care știa sau ar fi trebuit să știe, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că acestea au fost introduse ilegal.

De asemenea, se reține că, quantumul drepturilor de import se determină pe baza elementelor de taxare din momentul nașterii datoriei vamale. Când autoritatea vamală deține informații pe baza cărora se poate stabili că datoria vamală a luat naștere înainte de data constatării, quantumul drepturilor de import se determină pe baza elementelor de taxare existente la momentul cel mai îndepărtat ce poate fi stabilit pe baza acelor informații.

Având în vedere prevederile legale sus enunțate, situația de fapt prezentată, în speță, se reține că datoria vamală s-a născut în momentul în care mărfurile au fost introduse ilegal în țară, respectiv la data de 19.01.2013. Acest fapt coroborat cu prevederile legale referitoare la „debitori”, duce la concluzia că prin deținerea și transportul ilegal a țigărilor marca Fast de proveniență Republica Serbia, pentru care dl. x nu a deținut nici un fel de documente de proveniență, documente privind declararea acestora la intrarea pe teritoriul vamal al României, precum și plata drepturilor vamale de import, în sarcina acestuia s-a născut o datorie vamală.

În ceea ce privesc accizele și taxa pe valoarea adăugată în vamă, acestea intră sub incidența prevederilor Codului fiscal.

Referitor la accize, potrivit prevederilor art.176 alin.(1), art.177, art.206⁵ lit.b), art.206⁶ alin.(1), art.206⁷ alin.(1) lit.d), art.206⁸ alin.(2) și art. 206⁹ alin.(1) lit.d), art.206⁶¹, art.206⁶³ și art.218 din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Nivelul accizelor

Art. 176

(1) Nivelul accizelor armonizate este cel prevăzut în anexa nr.1, care face parte integrantă din prezentul titlu.

Calculul accizei pentru țigarete

Art. 177

(1) Pentru țigarete, acciza datorată este egală cu suma dintre acciza specifică și acciza ad valorem.

(2) Acciza ad valorem se calculează prin aplicarea procentului legal asupra prețului de vânzare cu amănuntul al țigaretelor eliberate pentru consum, procent prevăzut în anexa nr. 6.

(3) Acciza specifică exprimată în echivalent euro/1.000 de țigarete se determină anual, pe baza prețului mediu ponderat de vânzare cu amănuntul, a procentului legal

aferent accizei ad valorem și a accizei totale al cărei nivel este prevăzut în anexa nr. 6. Această acciză specifică se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice. Hotărârea Guvernului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, cu cel puțin 15 zile înainte de intrarea în vigoare a nivelului accizei totale.

(4) Acciza datorată determinată potrivit alin. (1) nu poate fi mai mică decât nivelul accizei minime exprimate în echivalent euro/1.000 de țigarete, prevăzută în anexa nr. 6.

(5) Prețul mediu ponderat de vânzare cu amănuntul se calculează în funcție de valoarea totală a tuturor țigaretelor eliberate pentru consum, pe baza prețului de vânzare cu amănuntul incluzând toate taxele, împărțit la cantitatea totală de țigarete eliberate pentru consum. Acest preț mediu ponderat se stabilește până la data de 1 martie în fiecare an, pe baza datelor privind cantitățile totale de țigarete eliberate pentru consum în cursul anului calendaristic precedent.

(6) Prețul de vânzare cu amănuntul pentru orice marcă de țigarete se stabilește și se declară de către persoana care eliberează pentru consum țigaretetele în România sau care importă țigaretetele și este adus la cunoștința publică, în conformitate cu cerințele prevăzute de normele metodologice.

(7) Este interzisă vânzarea de către orice persoană a țigaretetelor pentru care nu s-au stabilit și declarat prețuri de vânzare cu amănuntul.

(8) Este interzisă vânzarea de țigaretete de către orice persoană la un preț ce depășește prețul de vânzare cu amănuntul declarat.

Faptul generator

Art. 206⁵

Produsele accizabile sunt supuse accizelor la momentul:

[...]

b) importului acestora pe teritoriul Comunității.

Exigibilitatea

Art. 206⁶

(1) Accizele devin exigibile în momentul eliberării pentru consum și în statul membru în care se face eliberarea pentru consum. (...)

Eliberarea pentru consum

Art. 206⁷

(1) În înțelesul prezentului capitol, eliberarea pentru consum reprezintă:

[...]

d) importul de produse accizabile, chiar și neregulamentar, cu excepția cazului în care produsele accizabile sunt plasate, imediat după import, în regim suspensiv de accize;(...)

Importul

Art. 206⁸

[...]

(2) Se consideră de asemenea import:

a) scoaterea unui produs accizabil dintr-un regim vamal suspensiv, în cazul în care produsul rămâne în România;

b) utilizarea în scop personal în România a unor produse accizabile plasate în regim vamal suspensiv;

c) apariția oricărui alt eveniment care generează obligația plății accizelor la intrarea produselor accizabile din afara teritoriului comunitar.

Plătitori de accize

Art. 206⁹

(1) Persoana plătitoare de accize care au devenit exigibile este:

[...]

d) în ceea ce privește importul unor produse accizabile, astfel cum se menționează la art. 206⁷ alin. (1) lit. d): persoana care declară produsele accizabile sau în numele căreia produsele sunt declarate în momentul importului ori, în cazul unui import neregulamentar, orice altă persoană implicată în importul acestora. “

Reguli generale

Art. 206⁶¹

(1) Prevederile prezentei secțiuni se aplică următoarelor produse accizabile:

a) băuturi fermentate, altele decât bere și vinuri, produse intermediare și alcool etilic, cu excepțiile prevăzute prin normele metodologice;)*

b) tutun prelucrat.

(2) Nu este supus obligației de marcarea orice produs accizabil scutit de la plata accizelor.

(3) Produsele accizabile prevăzute la alin. (1) pot fi eliberate pentru consum sau pot fi importate pe teritoriul României numai dacă acestea sunt marcate conform prevederilor prezentei secțiuni.

Proceduri de marcarea

Art. 206⁶³

(1) Marcarea produselor se efectuează prin timbre sau banderole.

(2) Dimensiunea și elementele ce vor fi inscripționate pe marcaje vor fi stabilite prin normele metodologice.

(3) Antrepozitarul autorizat, destinatarul înregistrat, expeditorul înregistrat sau importatorul autorizat are obligația să asigure ca marcajele să fie aplicate la loc vizibil, pe ambalajul individual al produsului accizabil, respectiv pe pachet, cutie ori sticlă, astfel încât deschiderea ambalajului să deterioreze marcajul.

(4) Produsele accizabile marcate cu timbre sau banderole deteriorate ori altfel decât s-a prevăzut la alin. (2) și (3) vor fi considerate ca nemarcate.

Conversia în lei a sumelor exprimate în euro

Art. 218

Valoarea în lei a accizelor și a impozitului la țigărele din producția internă, datorate bugetului de stat, stabilite potrivit prezentului titlu în echivalent euro pe unitatea de măsură, se determină prin transformarea sumelor exprimate în echivalent euro, pe baza cursului de schimb valutar stabilit în prima zi lucrătoare a lunii octombrie din anul precedent, publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată în vamă, potrivit prevederilor art.126 alin.(2), art.136, art.139 și art.157 alin.(3) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare:

“Operațiuni impozabile

Art. 126

(2) Este, de asemenea, operațiune impozabilă și importul de bunuri efectuat în România de orice persoană, dacă locul importului este în România, potrivit art. 132².

Faptul generator și exigibilitatea importului de bunuri
Art. 136

(1) În cazul în care, la import, bunurile sunt supuse taxelor vamale, taxelor pentru agricole sau altor taxe comunitare similare, stabilite ca urmare a unei politici comune, faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care intervin faptul generator și exigibilitatea respectivelor taxe comunitare.

(2) În cazul în care, la import, bunurile nu sunt supuse taxelor comunitare prevăzute la alin. (1), faptul generator și exigibilitatea taxei pe valoarea adăugată intervin la data la care ar interveni faptul generator și exigibilitatea acelor taxe comunitare dacă bunurile importate ar fi fost supuse unor astfel de taxe.

(3) În cazul în care, la import, bunurile sunt plasate într-un regim vamal special, prevăzut la art.144 alin. (1) lit. a) și d), faptul generator și exigibilitatea taxei intervin la data la care acestea încetează a mai fi plasate într-un astfel de regim.

Baza de impozitare pentru import
Art. 139

(1) Baza de impozitare pentru importul de bunuri este valoarea în vamă a bunurilor, stabilită conform legislației vamale în vigoare, la care se adaugă orice taxe, impozite, comisioane și alte taxe datorate în afara României, precum și cele datorate ca urmare a importului bunurilor în România, cu excepția taxei pe valoarea adăugată care urmează a fi percepută.

(2) Baza de impozitare cuprinde cheltuielile accesorii, precum comisioanele și cheltuielile de ambalare, transport și asigurare, care intervin până la primul loc de destinație a bunurilor în România, în măsura în care aceste cheltuieli nu au fost cuprinse în baza de impozitare stabilită conform alin. (1). Primul loc de destinație a bunurilor îl reprezintă destinația indicată în documentul de transport sau în orice alt document însoțitor al bunurilor, când acestea intră în România, sau, în absența unor astfel de documente, primul loc de descărcare a bunurilor în România.

(3) Baza de impozitare nu cuprinde elementele prevăzute la art. 137 alin. (3) lit. a)-d).

Plata taxei la buget
Art. 157

[...]

(3) Taxa pentru importuri de bunuri, cu excepția importurilor scutite de taxă, se plătește la organul vamal în conformitate cu reglementările în vigoare privind plata drepturilor de import. Importatorii care dețin o autorizație unică pentru proceduri vamale simplificate, eliberată de alt stat membru, sau care efectuează importuri de bunuri în România din punct de vedere al TVA pentru care nu au obligația de a depune declarații vamale de import trebuie să plătească taxa pe valoarea adăugată la organul vamal până la data la care au obligația depunerii declarației de import pentru TVA și accize.“

Potrivit celor reținute mai sus, organele vamale în mod legal au stabilit în sarcina dl. x drepturi vamale în sumă totală de **x lei** din care: taxe vamale în sumă de x lei, accize în sumă de x lei și TVA în sumă de x lei, motiv pentru care se va respinge ca **neîntemeiată** contestația pentru acest capăt de cerere.

Întrucât, în sarcina contestatorului au fost reținute debitele de natura drepturilor vamale în sumă totală de **x lei**, iar prin contestație nu se prezintă argumente privind modul de calcul al dobânzilor și penalităților de întârziere, dl. x datorează și suma totală de **x lei** cu titlu de dobânzi și penalități de întârziere aferente drepturilor vamale, reprezentând măsură accesorie în raport cu debitul, conform principiului de drept „*accesoriul urmează principalul*”, fapt pentru care contestația referitoare la acest capăt de cerere va fi respinsă ca **neîntemeiată**.

Referitor la argumentul contestatorului potrivit căruia a depus plângere împotriva procesului verbal de contravenție seria x nr.x prin care a fost amendat și i s-a confiscat țigările, acesta nu poate fi reținut în soluționarea favorabilă a cauzei, întrucât prin procesul verbal a fost sancționat contravențional pentru deținerea ilegală de țigări, iar confiscarea acestora reprezintă o măsură complementară de sancționare.

De asemenea, nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei nici susținerile potrivit cărora „nu a cunoscut modul de introducere a țigărilor”, respectiv că a achiziționat din zona pieței agroalimentare din cartierul Zona Gării a localității x, de la persoane care oferă zilnic spre vânzare acest gen de produse”, deoarece art.224 alin.(3) lit.c) din Legea nr.86/2006 privind Codul vamal al României, cu modificările și completările ulterioare, prevede că orice persoană care a cumpărat sau a deținut mărfurile în cauză și care știa sau ar fi trebuit să știe, în momentul achiziționării sau primirii mărfurilor, că acestea au fost introduse ilegal este debitor, având obligația achitării drepturilor vamale.

2. Referitor la contestația formulată împotriva Procesului verbal de control nr.x/31.07.2013, cauza supusă soluționării este dacă D.G.R.F.P. Timișoara prin Serviciul Soluționare Contestații se poate investi cu soluționarea acesteia, în condițiile în care actul atacat nu reprezintă titlu de creanță privind datoria vamală.

În fapt, organele vamale au efectuat controlul operațiunii de introducere ilegală de bunuri pe teritoriul vamal al comunității și identificate în România la dl. x urmare a Procesului verbal de predare primire nr.x/24.01.2013 și a Procesului Verbal de constatare nr.x/19.01.2013 încheiat de Serviciul Teritorial al Poliției de Frontieră Caraș-Severin/Biroul Combaterea Migrației Ilegale și Infraționalității Transfrontaliere.

Urmare a verificărilor efectuate, organele vamale au încheiat Procesul verbal de control nr.x/31.07.2013, în baza căruia a fost emisă Decizia pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.x/31.07.2013 prin care a fost stabilit în sarcina domnului x, drepturi vamale și accesorii în sumă totală de x lei.

În drept, prevederile art.80, art.81 și art.87 din Ordinul nr.7521/2006 pentru aprobarea Normelor metodologice privind realizarea supravegherii și controlului vamal ulterior, stipulează:

Art. 80

“Împotriva procesului-verbal de control care cuprinde măsuri ce nu se referă la o datorie vamală sau la diferențe de alte impozite și taxa datorate în cadrul operațiunilor vamale, inclusiv accesorii, se poate formula plângere prealabilă în condițiile art.7 din Legea contenciosului administrativ nr.554/2004, cu modificările ulterioare.”

Art. 81

“Plângerea prealabilă formulată împotriva procesului-verbal de control, în condițiile prezentelor norme metodologice, este calea administrativă de atac, prin care se solicită autorității publice emitente reexaminarea procesului-verbal de control, în sensul revocării acestuia.”

Art. 87

“Plângerea prealabilă formulată împotriva procesului-verbal de control al cărui act este atacat se soluționează de conducătorul autorității vamale care a efectuat controlul.”

De asemenea, potrivit art.206 alin.(2) și art.209 alin.(1) lit.a), alin.(2) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare:

Art.206

“(2) Obiectul contestației îl constituie numai sumele și măsurile stabilite și înscrise de organul fiscal în titlul de creanță sau în actul administrativ fiscal atacat, cu excepția contestației împotriva refuzului nejustificat de emitere a actului administrativ fiscal.”

Art.209

“Organul competent

(1) Contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrative fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziție de măsuri, precum și împotriva deciziei de reverificare se soluționează de către:

a) structura specializată de soluționare a contestațiilor din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București, după caz, în a căror rază teritorială își au domiciliul fiscal contestatarii, pentru contestațiile care au ca obiect impozite, taxe, contribuții, datorie vamală, accesorii ale acestora, măsura de diminuare a pierderii fiscale, în cuantum de până la 3 milioane lei, precum și pentru contestațiile îndreptate împotriva deciziilor de reverificare, cu excepția celor emise de organele centrale cu atribuții de inspecție fiscală;

[...]

(2) Contestațiile formulate împotriva altor acte administrative fiscale se soluționează de către organele fiscale emitente.”

Din cele prezentate rezultă faptul că, pentru acest capat de cerere competența de soluționare nu aparține D.G.R.F.P.Timișoara-Serviciul Soluționare Contestații, motiv pentru care ne declinăm competența materială de soluționare în favoarea Direcției Regionale Vamale Timișoara - Biroul Vamal de Interior x.

Pentru considerentele menționate în cuprinsul deciziei și în temeiul actelor normative invocate în prezenta decizie și în baza prevederilor art.216 alin.(1) din O.G. nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în baza referatului nr. se:

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată a contestației formulate de dl. x împotriva Deciziei pentru regularizarea situației privind obligațiile suplimentare stabilite de controlul vamal nr.x/31.07.2013, emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale x, prin care a fost stabilită suma totală de **x lei** reprezentând:

- x lei - taxe vamale;
- x lei - dobânzi de întârziere taxe vamale;
- x lei - penalități de întârziere taxe vamale;
- x lei - accize;
- x lei - dobânzi de întârziere accize;
- x lei - penalități de întârziere accize;
- x lei - taxa pe valoarea adăugată;
- x lei - dobânzi de întârziere taxa pe valoarea adăugată;
- x lei - penalități de întârziere taxa pe valoarea adăugată.

2. Declinarea competenței de soluționare a contestației formulate de domnul x împotriva Procesului verbal de control nr.x/31.07.2013, în favoarea Direcției Regionale Vamale Timișoara - Biroul Vamal de Interior x.

Prezenta decizie se comunică la:

- Dl. x
- D.R.V.Timișoara - Biroul Vamal de Interior x

Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată, potrivit prevederilor legale la instanța competentă, în termen de 6 luni de la data comunicării.

P.DIRECTOR GENERAL,

x